

ע"פ 11227/10/16 - אליהו דמארי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 אוקטובר 2016

עפ"ת 11227-10-16 דמארי אליהו נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער אליהו דמארי

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המשיבה - עו"ד לירן ממן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, כב' השופטת שלזינגר שמאי מיום 9.6.16 - בגדרו הורשע המערער בעבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף שאין בצדו הימני קו קטעים - ונדון לתשלום קנס בסך 1,500 ₪, כמו גם לפסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

2. יצוין כי בגוף גזר הדין ציינה כב' השופטת באופן ברור כי זכות הערעור העומדת למערער הינה תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מחוז מרכז.

יצוין עוד כי הרשעתו של המערער עלתה בעקבות הודאתו.

3. הלכה למעשה רק ביום 5.10.16 (או 9 באוקטובר - על פי חותמת בית המשפט המחוזי), הוגשה הבקשה להארכת המועד להגשת הערעור, כשעל פי טעמו של המערער הוא עיין שוב בפסק הדין והוא נראה לו מאוד חסר התאמה והוא מעוניין להגיש ערעור.

עמוד 1

זאת ותו לא.

4. בדיון היום הוסיף המערער כי ניתנה לו ארכה לתשלום הקנס עד יום 3.9.16, הסתבר לו כי אינו יכול לשלם באמצעות כרטיס אשראי ונוכח הקושי שב וקרא את פסק הדין, הרהורי חרטה הציפוהו - והוא ביקש לערער על פסק הדין.

5. השאלה העומדת בפניי הינה - האם יש להתיר למערער להגיש ערעורו תוך הארכת המועד לשם כך, כקבוע בחוק.

6. בע"פ 6955/15 **אדוארד בלאו נ' עיריית חיפה** קבעה כב' השופט ברון כי לעניין יישום השיקולים הצריכים להחלת החריג הקבוע בסעיף 201 לחסד"פ, דהיינו כי "בית המשפט רשאי לבקשת מערער להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-2000" - נקודת המוצא היא כי על בעלי הדין לעמוד במועדים הקבועים בחוק ככל שהדבר נוגע להגשת ערעור ובכל עניין אחר, ומשחלף המועד לא התאפשר עוד לנקוט בצעד המשפטי המבוקש - זאת משום חשיבותם של עיקרון סופיות הדין, ערכי הוודאות והיציבות במשפט.

עוד ציינה כב' השופטת ברון:

"על רקע זה התגבשו בפסיקה המבחנים להחלתו של החריג הקבוע בסעיף 201 לחסד"פ. כך נקבע כפי שציין בית המשפט המחוזי כי על מנת שיוארך המועד להגשת ערעור, שומה על המבקש להראות "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור... בגדרי השיקולים המנחים לבחינת קיומו של טעם כאמור באים, בין היתר, הנימוק לאיחור, משך האיחור, סיכויי הערעור בהליך העיקרי, האינטרס הציבורי והכרעה בו, חשיבותן של הזכויות העלולות להיפגע מאי הכרעה, וקיומו של חשש לעיוות דין במידה שתחסם בפני המבקש הדלת המובילה מן הפרוזדור אל הטרקלין של ההליך העיקרי..."

7. מן הכלל אל הפרט - לא מסר המבקש **טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור** - לא מסר נימוק לאיחור (אך כי נראית לו אי התאמה, או כי לא יכל לשלם בכרטיס אשראי), משך האיחור הינו משמעותי, סיכויי הערעור נמוכים נוכח הודייתו של המערער, אין חשש לעיוות דין כלשהו אם תחסם בפני המבקש אפשרות הגשת ערעורו, וכך לא ניתן לומר כי קיים אינטרס ציבורי כלשהו או חשיבות הזכויות העלולות להיפגע באי העתרות לבקשת המבקש.

8. נוכח כל האמור הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ז, 27/10/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאוה בכור , שופטת